

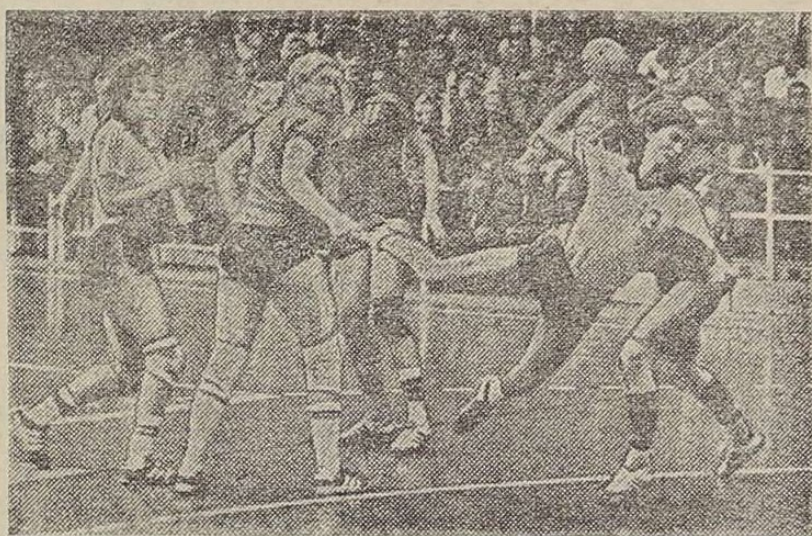
ECHIPA ROMÂNIEI POATE DEVENI COMPETITIVĂ PE PLAN MONDIAL

Totul depinde acum de hărnicia jucătoarelor și de priceperea antrenorilor

BRAȘOV (prin telefon). Se impune mai întâi o precizare referitoare la rezultatul final al derbyului celei de a XXII-a ediții a „Trofeului Carpați”, în care s-au întâlnit reprezentativele de handbal feminin ale României și R.D. Germane. Am revăzut de foarte multe ori faza înregistrată pe videomagnetoscop de către prof. Ion Curcă, de față fiind cei doi antrenori ai echipei țării noastre, Remus Drăgănescu și Constantin Lăche, precum și reputatul tehnician D. Popescu-Colibași. Reiese, cum nu se poate mai limpede, că golul înscris de Rodica Covaliuc cu trei secunde înainte de fluierul final — și anulat de arbitrul Milan Valcici pe motiv că jucătoarea română făcuse pași — a fost perfect valabil. Covaliuc a pornit în dribling din propriul teren și ajunsă în fața porții echipei R.D. Germane, a pășit o dată, a doua oară, iar a treia oară s-a înălțat, a aruncat și a marcat... Fetele și antrenorii lor își dau însă seama că situația relatată trebuie să rămână doar o neplăcută amintire, pentru că greșeli de arbitraj vor mai fi, poate chiar mai multe, poate chiar mai grave. Totul este să poți, prin pregătire, să le anulezi, creându-ți un avantaj care să permită întoarcerea rezultatului final.

Ce a relevat, raportând totul la apropiata participare a echipei României la a VIII-a ediție a C.M. de handbal feminin, această ediție a „Trofeului Carpați” în privința stadiului pregătirii sportivelor noastre? A scos la iveală faptul că, puse în fața unui examen de dificultate celui din întâlnirea cu echipa campioană mondială, venită cu formația standard (căreia doar Sabine Rother i se va mai adăuga în partidele de la C.M.), handbalistele române au realizat un meci bun, în multe momente ale jocului ele ridicându-se sau chiar depășindu-și partenerule de întrecere. Trebuie spus, de asemenea, că de la meci la meci ECHIPA a jucat tot mai bine, s-a arătat a fi mai disciplinată tactic decât în turneul de la Vilnius, după cum observau antrenorii români, dar și tehnicianul sovietic Leonid Kogan și cel din R.D. Germană, Peter Kretschmar. În apărare — zona cea mai deficitară în jocul echipei României — deși s-au comis destule erori, se poate afirma că s-au înregistrat progrese, majoritatea acțiunilor fiind orientate în funcție de adversare, stopate de multe ori în lășul lor către poarta Viorică Ionică prin „intrarea” inspirată în linia atacului advers a Rodică Covaliuc. Astfel,

pentru a ne referi la ultimul meci, s-a reușit o anihilare a circulației extrem de rapide a mingii impuse de Kruger, Kunisch, Uhlig și colegele lor. Persistă însă la unele jucătoare române, în momente dificile și de tensiune ale jocului, o lipsă acută de hotărâre în apărare, considerând că este suficientă doar ridicarea brațelor în vederea blocajului, fără însă ca zidul protector să fie permanent mobil. Totodată s-a observat că nu se trece cind trebuie (iar uneori se neglijează complet acest aspect)

Infiltrată printre trei apărătoare sovietice (așa cum am dori să procedeze în mod curent jucătoarele noastre în atac), Maria Török aruncă la poartă din plonjon

Foto: Dragoș NEAGU

la marcarea „om la om” a aruncătoarelor de mare forță și precizie, cum s-a întâmplat de seori în partidele cu Ungaria și R.D. Germană.

Mai este încă mult de muncă și în fazele de joc ale atacului și contraatacului. În privința atacului sunt de discutat cel puțin trei aspecte. 1. Când apărarea adversă este avansată sau foarte avansată, handbalistele noastre le lipsesc orientarea, decizia și curajul de a arunca la poartă, iar cind se hotărăsc, de teamă să nu fie sancționate cu joc pasiv, șutează la întâmplare, oferind prilejuri clare de contraatac partenerelor de întrecere (poate fi aici vorba și de o carență tehnică: imposibilitatea unora dintre jucătoarele noastre de a depăși — prin dribling sau fente — apărarea adversă și de a-și crea astfel culoar spre poartă). 2. Nu se realizează o circulație rapidă a mingii, menită să scoată din dispozitiv apărarea adversă. 3. În sfârșit, atacul s-a dovedit deficitar în utilizarea extremelor, eficacitatea jucătoarelor de pe aceste posturi fiind foarte redusă; construind acțiunile numai pe

nia noastră la această ediție a „Trofeului Carpați”, își pot, alături de celelalte coechipiere, sporii randamentul. Pe fondul unei pregătiri fizice aflată la o cotă apropiată de nivelul cerințelor, este necesară realizarea unei temeinice pregătiri psihologice. Faptul că echipa României nu a câștigat această ediție a „Trofeului Carpați” nu trebuie să le mihnească prea mult. Momentul în care se află echipa este unul de ordin special, obiectivul nr. 1 fiind obținerea formei maxime în zilele campionatului mondial din Ungaria.

Ion GAVRILESCU

Premiile speciale ale „Trofeului Carpați”: cea mai bună jucătoare: Cornelia Kunisch (R.D.G.); cel mai bun portar: Viorica Ionică (România); cea mai eficientă jucătoare: Katrin Kruger (R.D.G.) 23 de goluri; „Trofeul fair-play”: reprezentativa U.R.S.S.

PE ECHIBE — SATISFĂCĂTOR, DAR... NICI UN TITLU INDIVIDUAL!

La cea de a 13-a ediție a Balcaniadei de halteră, desfășurată recent la Ankara, echipa României a ocupat locul al II-lea în clasamentul pe națiuni, după extrem de puternica reprezentativă a Bulgariei și înaintea Greciei, Albaniei, Turciei și Iugoslaviei, unele în evident progres. Prin ocuparea poziției secunde, tinăra formație a țării noastre și-a realizat obiectivul propus.

După cum am arătat, selecționata țării noastre a aliniat cu această ocazie o serie de sportivi tineri, cu scopul de a-i verifica într-o competiție de amploare și a constata ce perspective au unii dintre ei în viitorul mai îndepărtat. Este vorba de tinerii Gheorghe Iuga, Vasile Ștefan, Mobin Șeic, Pavel Petre, Petre Becheru, Tiberiu Kiskalo — toți între 20 și 24 de ani. Lupta pentru locul al II-lea a fost extrem de aprigă, deoarece sportivii greci, albanezi și turci s-au dovedit a fi în mare progres. Dealtfel, formația Greciei este pregătită de antrenorul polonez Klemens Roguski, iar halterofili turci s-au antrenat în comun cu sportivii bulgari conduși de renumitul tehnician Ivan Abagiev, care în ultimii ani a ridicat halterofilia bulgară la un binecunoscut nivel mondial.

Dacă în ansamblu — pe echipe — evoluția sportivilor români poate părea satisfăcătoare, unele rezultate — pe categorii de greutate — se pot considera mediocre, fapt care explică în parte de ce sportivii care ne-au reprezentat la Ankara nu au obținut nici măcar un titlu balcanic. Cu toate că valoarea adversarilor candidați la primele locuri (ne referim la cei bulgari) a fost destul de ridicată, se puteau obține câteva locuri I (pe stiluri și la total). Este vorba, în primul rând, de Gh. Maftei care-l putea învinge pe Hasan Hasanov, dacă și-ar fi egalat măcar recordul personal. În altă ordine de idei, vom mai aminti faptul că la categoria semimijlocie dacă aveam un reprezentant (de ce nu Dragoș Cioroslan sau Gheorghe Dinu?) acesta ar fi putut câștiga mai mult ca probabil trei titluri.

Iată cum au evoluat sportivii noștri pe categorii, stiluri și încercări, cifre grăitoare care dau o imagine fidelă a comportării lor.

CAT. MUSCĂ. Mobin Șeic — locul II cu 217,5 kg. Smuls: 90; 95; 97,5. Aruncat: 120; 125 de două ori ratat. (Dacă ar fi ridicat 125 kg. el ar fi realizat un nou record național la to-

tal). CAT. COCOȘ. Pavel Petre — locul II cu 247,5 kg. Smuls: 97,5; 105; 110 ratat. Aruncat: 130; 135; 142,5. Gheorghe Maftei — locul III cu 245 kg. Smuls: 102,5; 107,5; 112,5 ratat. Aruncat: 132,5; 137,5 ratat, 137,5. CAT. PANĂ. Constantin Chiru — locul III cu 280 kg. Smuls: 105; 112,5; 117,5 (la a 4-a încercare 125,5 kg — tentativă de record ratată). Aruncat: 135; 142,5 ratat; 142,5. Vasile Roșu — locul IV cu 250 kg. Smuls: 112,5; 120 ratat, 120 (la a 4-a încercare 125,5 kg — record național). Aruncat: 130; 150 ratat (fiind accidentat după efortul depus la „smuls”), a renunțat la a 3-a încercare). CAT. UȘOARĂ — Gheorghe Iuga — locul II cu 280 kg. Smuls: 117,5; 125 ratat; 125. Aruncat: 147,5; 155; 150 ratat. CAT. MIJLOCIE: Petru Becheru — locul II cu 312,5 kg. Smuls: 130; 135; 137,5. Aruncat: 157,5; 167,5; 175. Tiberiu Kiskalo — locul III cu 310 kg. Smuls: 132,5; 137,5; 140. Aruncat: 157,5; 165; 170. CAT. SEMIGREA: Vasile Ștefan — locul II cu 342,5 kg. Smuls: 145; 152,5; 157,5 (la a 4-a încercare 163 kg, tentativă de record ratată). Aruncat: 185 ratat; 185; 195 ratat. CAT. SUPERGREA: Teodor Popa — locul III cu 335 kg. Smuls: 137,5; 145; 150 ratat. Aruncat: 180; 190; 195 ratat.

Aceste rezultate mediocre se datorează mai multor cauze. În primul rând, sportivii veniți de la cluburile lor (Chimpex, C.S.M. Cluj-Napoca, Gloria Bistrița ș.a.) nu au fost suficient antrenati, nu au avut continuitate în pregătire așa cum prevăd indicațiile federației de specialitate. În al doilea rând, unii halterofili din acest lot se încadrează anevoie în limitele de greutate ale categoriilor respective, fiind nevoiți să slăbească prea mult într-un timp scurt și pierzând astfel considerabil din forța pe care o aveau la antrenamente (Gh. Maftei, V. Roșu, C. Chiru și alții).

Nu trebuie neglijat nici faptul că această Balcaniadă a fost inițial programată pentru sfârșitul lui noiembrie, pentru ca nu cu mult timp în urmă, organizatorii să anunțe că întrecerile au loc cu o lună mai devreme. Desigur, în asemenea condiții, planul de pregătire nu a putut fi respectat și ca atare nici forma maximă prevăzută pentru o lună mai târziu nu a fost realizată.

În urma rezultatelor obținute la Ankara antrenorii cluburilor și ai loturilor vor trebui să tragă concluziile cuvenite.

Ion OCHSENFELD

În partidele de handbal feminin de la Brașov

ROMÂNIA — DUBLĂ VICTORIE CU U.R.S.S.

BRAȘOV, 31 (prin telefon). Sala sporturilor din Brașov a găzduit, simbătă și duminică, dubla întâlnire internațională amicală dintre reprezentativele feminine de handbal ale României și Uniunii Sovietice, partidele încadrându-se în programul de pregătire a sportivelor noastre pentru apropiatul turneu final al campionatului mondial. În ambele meciuri victoria a aparținut reprezentativei României. (După cum am anunțat, selecționata Uniunii Sovietice este alcătuită din jucătoare tinere).

Simbătă, România a întrecut U.R.S.S. cu 23-21 (13-13). Antrenorii Remus Drăgănescu și Constantin Lăche au urmărit două obiective, pe care — după opinia noastră — le-au realizat integral. Primul a fost acela de a folosi o serie de jucătoare din lot care n-au evoluat la „Trofeul Carpați”: Ana Moldovan, Hajnal Palli, Nicoleta Pleșoianu și Zita Biro; cel de al doilea: punerea în practică a unor scheme tactice învățate la antrenamente. Golurile au fost înscrise de: Pătruț 7, Leonte 4, Pleșoianu 3, Covaliuc 2, Lupșor 2, Grigoraș 2, Avădanei 2 și Oacă 1 — pentru România, Salova 9, Zabolotnaia 5, Tovstogan 2, Kha-

maza 2, Kuznețova 2 și Tian 1 — pentru U.R.S.S.

În partida de duminică, victoria handbalistelor noastre a fost netă: România — U.R.S.S. 27-16 (14-5). Scopul antrenorilor noștri a fost, de această dată, folosirea mai accentuată a extremelor, punerea lor în valoare. Reușită parțială, deoarece chiar dacă au marcat 4 goluri și au dat unele pase bune spre centru, „aripile” nu s-au dovedit a fi la înălțimea exigențelor tehnicienilor. Au înscris: Pătruț 7, Avădanei 5, Oacă 3, Iordache 3, Oprea 2, Pleșoianu 2, Biro 2, Ciubotaru 2 și Turbatu 1 — pentru România, Kaznețova 7, Tovstogan 3, Salova 2, Zabolotnaia 2 și Tian 2 — pentru U.R.S.S.

Ambele întâlniri au fost conduse de cuplul iugoslav Milan Valcici — Milan Mitrovici.

În continuarea pregătirilor, reprezentativa feminină de handbal a României va susține două întâlniri amicale cu selecționata Iugoslaviei (11 și 12 noiembrie, la Kikinda) și va participa la Campionatul Balcanic, programat între 19 și 21 noiembrie la Plovdiv (Bulgaria). Turneul final al campionatului mondial se dispută între 2 și 12 decembrie, în Ungaria. (I. Gv.).

Pregătirea sezonului de iarnă

SCHIOARELE FONDISTE SE ANTRENEAZĂ NON-STOP

Despre rezultatele schiorilor noștri nu s-a mai vorbit cam de multă vreme la superlativ. Din contră, în cursul ultimelor sezoane, accentul critic a fost predominant. Ultimele analize au determinat unele măsuri pe care le dorim eficiente, capabile să ducă la o redresare rapidă a acestor atit de îndrăgite și frumoase ramuri sportive.

Azi vom trece în revistă activitatea lotului național de schioare fondiste. După ce o bună perioadă fetele noastre au realizat unele performanțe balcanice, de la un timp și acestea au început să ne ocolească. S-a ajuns la nedorită situație în care sportivele noastre se clasează destul de departe de primele locuri la orice competiție mai acută. Din vară, forul de specialitate a încredințat pregătirea schioarelor fondiste antrenorului de lot Horia Ilieșu, secondat de Ștefan Berbecaru (cărora în curând li se va alătura și antrenorul Constantin Enache), care au stabilit un plan egalat pe o perioadă cu termen final la Jocurile Olimpice de iarnă de la Sarajevo. A fost alcătuită o grupă de sportive — pe baza unor rezultate din sezonul trecut, pe temelul calificărilor fizice și morale arătate la teste — cu care s-a început activitatea. Iată numele lor: Iuliana Popoiu (21 de ani, de la Tractorul), Valeria Badiu (14), Viorica Vrăjmaș (16), Ilcana

Hangan (13) — toate de la C.S.S. Bistrița, Anale Rîșnoaveanu (16 — Brașovia), Edith Bako (14 — C.S.S. Miercurea Ciuc), Ildiko Ballo (13 — C.S.S. Miercurea Ciuc), Veronica Ungureanu (13 — C.S.S. Vatra Dornei), Liliana Plăiașu (15 — C.S.S. Rîșnov) și Eliza Aldea (15 — C.S.S. Predeal). Surprinde, firește, absența din acest lot a celei mai bune fondiste în ultimele sezoane, Elena Lagusis-Reft. După cum am aflat, ea a explicat absența de la pregătiri din cauză de boală. Cînd se va însănătoși și va demonstra că este capabilă să se încadreze în disciplina riguroasă impusă de noua conducere tehnică, se va apela la serviciile ei, dacă va fi cazul.

Demarajul pregătirilor s-a dat în luna iulie, după ce în mai și iunie sportivele de mai sus (și altele) au fost supuse unor teste pe zăpadă. S-a lucrat la Piatra Arsă, apoi la Moneasa, Costinești, din nou Piatra Arsă și, acum, la Vatra Dornei unde le-am găsit în plină activitate. Atmosfera în lot este excelentă, nu se face nici un rabat de la muncă sau disciplină. Aici, în depresiunea Dornelor, fetele au efectuat un stagiul de rula pe schiuri cu roțile absolut necesar pentru reacomodarea rapidă cu alunecarea pe zăpadă. Rodul acestui muncă intensă se vede în timpii realizați de fiecare sportivă. Cea mai experimentată dintre ele, Iuliana Popoiu,

care la 21 de ani a ajuns „veterană” printre mai tinerele ei colege, a luat un start mai „relaxat” în pregătiri, dar cînd s-a văzut întrecută și-a dat seama că nu este de glumit și, după o perioadă în care a tras foarte tare, a redevenit lidera lotului, așa cum îi stă bine unui sportiv cu experiență. La 700 m altitudine, pe pista de beton din parcul orașului, o realizare remarcabilă în folosul schiului de fond, tinerele schioare nu precupețesc nici un efort. Cu asentimentul conducerii liceului din localitate, sportivele din lot își continuă activitatea școlară, un fapt demn de subliniat și de apreciat.

Ce urmează? — I-am întrebat pe cei doi antrenori. Din 10 noiembrie, un grup mai mare de fondisti, fondiste și biatloniști vor efectua antrenamente pe zăpadă, alături de schiori frunțași din Uniunea Sovietică și din alte țări socialiste, la Murnansk.

Deci, numai lucruri bune despre activitatea schioarelor noastre frunțașe. Să sperăm că și rezultatele din sezonul care urmează vor fi pe măsura eforturilor depuse, a pregătirilor efectuate.

Paul IOVAN